

Forfatter: Sthen, Hans Christensen

Titel: Udrag fra En liden Vandrebog

Citation: Sthen, Hans Christensen: "En liden Vandrebog", i Sthen, Hans Christensen: *En liden Vandrebog*, udg. af JENS LYSTER ; JENS HØJGARD , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 1994, s. 216. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-sthen01val-shoot-idm140299310988352.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: En liden Vandrebog

De to afsluttende digte »Bogen taler til Læseren«, T-44, og »Læseren taler til Bogen«, T-45, er for det sidstes vedkommende underskrevet *Huldericus Lithovius S. & F.* Hans Brix, der i 1914 gik ud fra udg.J med læsemåden *Lithoxius*, har i Vb-1914 redegjort for, at navnet Huldericus er en latinisering af det tyske adjektiv huldreich, der betyder nådig. Det er en slags oversættelse af navnet Hans, der via det græske Johannes går tilbage til det hebraiske Johanan, der betyder »Gud er nådig«. I efternavnet indgår det græske »lithos«, der betyder »sten«. Brix tvivler på, at endelsen -oxius har med Oxie at gøre, som var navnet på Sthens provsti. Snarere antager han, at efternavnet har forbindelse med det græske ord for stenhugger. For Brix står det fast, at det er Sthen selv, der gemmer sig bag dette pseudonym, hvormed han vedkender sig de to digte, der er skrevet og føjet til i en senere udgave af Vb. De efterfølgende bogstaver »S. & F.« forstår Brix som *Spes et Fides*, dvs. håb og tillid. Det er dog gådefuldt, hvorfor udgiveren i bogens slutning kalder sig ved andet navn end 217 det, han benytter på titelbladet, ligesom Brix' tolkning af S. & F. synes grebet ud af luften. Sthen har intet motto eller symbolum, hvori ordparret *Spes et Fides* indgår. Man ville nok også snarere end et motto vente at finde f.eks. en stillingsbetegnelse umiddelbart efter navnet.